

O descoperire a neprihăririi lui Hristos

Sâmbătă, 20 martie 2010

Teodor Erbiceanu

În 1905 Albert Einstein a formulat celebra lui ecuație, $E=mc^2$. El a descoperit legătura dintre masă și energie. Cercetările lui din domeniul fizicii cuantice au revoluționat știința, iar lumea academică l-a onorat decernându-i distincția cea mai râvnită: Premiul Nobel pentru fizică, în 1921.

„Marea Strigare ... a și început în *descoperirea neprihăririi lui Hristos*” (RH, 22 noiembrie 1892).

Solia 1888 este o „*descoperire*” revoluționară a „*neprihăririi lui Hristos*.”

Solii, Jones și Waggoner, merită premiul Nobel pentru descoperirea lor. Cercetările lor se înscriu în domeniul științelor divine, în câmpul lucrurilor spirituale, adânci, ale lui Dumnezeu. Cei doi soli au descoperit „*neprihănirea lui Hristos*.”

Dacă solia lor este „o descoperire” - și aceasta este evaluarea Cerului - înseamnă că, până la ei, „*neprihănirea lui Hristos*” era nedescoperită, ascunsă, necunoscută. Nimeni nu știa ce este „*neprihănirea lui Hristos*.” Abia în 1888 a fost descoperită „*neprihănirea lui Hristos*,” tot așa cum, abia în 1905 Albert Einstein a descoperit legătura dintre masă și energie, fapt care l-a făcut celebru.

Ce au „descoperit” Jones și Waggoner?

Ei au descoperit „*neprihănirea lui Hristos*.” Jones și Waggoner au descoperit *sursa* neprihăririi lui Hristos.

Întreaga lume creștină este unanimă: Hristos a fost neprihănit! Hristos a fost neprihănit pentru că El este A Treia Persoană a Dumnezeirii, care S-a întrupat pe acest pământ. Și evident, A Treia Persoană a Dumnezeirii este neprihănită. Cu alte cuvinte, Hristos este neprihănit pentru că Hristos este Dumnezeu și Dumnezeu este neprihănit.

Nu aceasta este „*neprihănirea lui Hristos*.” Aceasta este „*neprihănirea lui Hristos*” nedescoperită. Neprihănirea lui Hristos necunoscută și neștiută.

Abia în 1888, Jones și Waggoner au descoperit, o „*energie*,” aceea a „*neprihăririi lui Hristos*.” Hristos a fost neprihănit NU pentru că El a fost Dumnezeu care S-a întrupat într-un

membru al neamului omenesc, ci - și aceasta este descoperirea - El a fost un membru al neamului omenesc, un om, în care a locuit Dumnezeu. Hristos a spus: „Tatăl ... locuiește în Mine” (Ioan 14:10).

Deosebirea este fundamentală!

Hristos nu este Dumnezeu care S-a întrupat. Hristos este Omul care s-a născut pe acest pământ și care, la naștere, a fost făcut o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

Ellen White confirmă descoperirea lui Jones și Waggoner:

„El a venit în lumea noastră în corp omenesc, ca un om printre oameni. ... În omenescul Său, *El a fost părtaș de natură divină*. Prin întrupare, El a câștigat într-un sens nou titlul de Fiul al lui Dumnezeu” (ST 2 august 1905; 7ABC 449).

Hristos este „Fiul lui Dumnezeu” „într-un sens nou” pentru că este „Cel întâi născut dintre cei morți” (Coloseni 1:18). Nu primul care a înviat, ci primul Om, după Adam, care a fost „*părtaș de natură divină*.” Primul Om, după Adam, care a devenit o locuință a Tatălui.

În 1905, Albert Einstein a luat cele două elemente, materia și energia, și a postulat că energia disponibilă a materiei poate fi cuantificată. El a descoperit că materia se transformă în energie și reciproc, fapt confirmat ulterior de știință. Iar interacțiunea celor două elemente a iluminat, și însângerat, Hiroșima și Nagasaki cu o strălucire egală cu aceea a soarelui..

În 1888, Jones și Waggoner au luat cele două elemente, divinul și umanul, și au postulat că, prin „întrupare,” natura umană NU se transformă în natură divină, nici natura divină NU se transformă în natură umană. Ei au descoperit că cele două elemente se unesc și produsul lor este o persoană neprihănită, cunoscută drept Hristos. Produsul unirii celor două elemente diferite este un Om neprihănit! Hristos NU comite păcat!...

Unirea celor două elemente a iluminat cu slavă tărâmul morții, Galilea neamurilor: „Norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții a răsărit lumina” (Matei 4:15-16). Produsul unirii acestor două elemente este „lumina ... slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos” (2 Corinteni 4:6). Iar „noi am privit slava Lui” (Ioan 1:14), o slavă mai copleșitoare decât o ciupercă atomică.

Aceasta este descoperirea „neprihănitii lui Hristos”!

Ellen White confirmă acest adevăr; când cele două elemente s-au unit, natura divină NU s-a transformat în natură omenească:

„În Hristos, divinul și omenescul erau combinate. Divinitatea nu a fost degradată spre omenesc; divinitatea și-a menținut poziția, dar omenescul, fiind unit cu divinul, a rezistat celui mai aprig test de ispitire în pustie” (RH 18 februarie 1890; 7ABC 445).

Nici natura omenească NU s-a transformat în natură divină:

„A fost natura umană a Fiului Mariei schimbată în natura divină a Fiului lui Dumnezeu? Nu; cele două naturi erau în mod misterios amestecate într-o singură persoană, Omul Isus Hristos” (SDA BC 1113; 7ABC 446).

Elementul uman nu se schimbă în element divin:

„Natura umană va continua să fie natură umană, dar ea poate fi elevată și înnobilită prin unire cu natura divină. Bărbații și femeile pot scăpa de întinăciunea care există în lume prin poftă doar devenind părtași de natură divină” (TGD 70).

Elementul divin nu s-a transformat în element omenesc, nici elementul omenesc în element divin. Nu!

Cele două au fost „misterios” unite. Elementul omenesc s-a unit cu elementul ceresc și au format un produs nou. Noutatea se numește Omul Isus Hristos. Produsul nou se numește primul Om după Adam care NU comite păcat.

Ellen White a formulat celebra ecuație:

„Omenescul unit cu divinul nu comite păcat” (MH 180).

Natura umană + natura divină = Nu comite păcat.

Elementul uman + elementul divin = Nu comite păcat.

Aceasta este formidabila formulă „chimică” a neprihănirii, este ecuația veacurilor veșnice.

Această ecuație stă la baza universului. Este temelia întregii creații inteligente a lui Dumnezeu. Este scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice în creațiune (DA 161).

Este ecuația Omului nou care va popula pământul. Produsul acestei ecuații formidabile este Mireasa Mielului, iar universul va exploda de bucurie (Apoc 19:6) când cele două elemente, elementul divin și elementul uman, vor fi unite din nou în ultima mare reacție „chimică” a veacului acestuia.

Ce va declanșa uriașa reacție de fuziune spirituală pe care locuitorii stelelor o așteaptă de două milenii?

Poate scânteia aceasta de lumină îngropată sub molozul erorilor, încredințată părinților noștri în 1888, și în care biserica nu a văzut nici frumusețe, nici strălucire?